

τασιν ἀπάσας τὰς φενὰς ὁδὰς, δι' ὧν καὶ τὸ κενόμενον ἐν ταῖς καθάρσεσιν παραγίνεσθαι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἄτ' αὐτοὶ κενῶνται καὶ τὰς ἄλλας ἐμποδίζουσι. GALEN. ὑγιειν. λόγ. δ. Crudi succi, fœcordes & immobiles, propter densitatem, infarciunt omnes angustas vias, per quas oportet, quod commorum est, in purgationibus procedere, & propter hanc rationem nec ipsi purgantur & alios impediunt. Τὸ πικρὸς χολόν, τὸ μελαγχολικόν, τὸ φλεγματώδες, τὸ ἀλυκόν, τὸ ὀξύ. GAL. ὑγιειν. λόγ. δ. Amarum, felleum, melancholicum, pituitosum, fœsum, acidum. Ὅσα δὲ παχία ὄντα καὶ χυμὸς ἔχοντα μοχθηρὰς, οἷον ὀξείας καὶ ἀλμυρὰς καὶ πικρὰς, ἐκκρίνεσθαι μὲν ἔδύναται, διὰ τὸ πά, Ⓞ, ἐξάιρεται δὲ καὶ ἐξέλκει τὴν σάρκα διὰ τὴν πικρότητα τῶν χυμῶν. Παραπλήσιον δὲ τρόπον τινὰ τὰτω, δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν ψώραν, καὶ τὰς λευχίνας, καὶ λέπρα, καὶ ὄλας, ὅσα ἐκφύματα γίνονται, καὶ γὰρ ἐν τέτοις ἀπέπτει τινὸς χυμῶ καὶ περιττώματος ἐκκρίσις εἰς τὸ ἐπιπολῆς ἐστίν. THEOPHRAST. de sudoribus Libro. Corpora, obesa si sunt & succos habent ignavos, ut sunt acidi & salii, & amari, expurgari sane nequeunt, propter crassitatem, sed deliquescit aut ulceratur caro, ob acredinem humoris; simili modo etiam fiunt Psoræ, & Lichenes, & Lepra, & in universum omnia ulcera ex ejusmodi crudo succo, & ejus excretio in superficie est. Οὐ διὰ τὸ θερμὸν ἀπλῶς πυρεταίνουσιν οἱ ἀνθρώποι, ἀλλ' ἐστὶ καὶ πικρὸν, καὶ θερμὸν τὸ αὐτὸ, καὶ θερμὸν, καὶ ὀξύ, καὶ ἀλμυρὸν, καὶ θερμὸν, καὶ ἀλλὰ μυρία. HIPPOCR. de vet. Med. Calidum solum non est febris causa hominibus, sed ea est amarum calidumque simul, calidum & acidum, calidum & fœsum, aliaque innumera. Ἄρα ὀξὺς χυμὸς ἀνεπιτήδειος τῶν λοιπῶν μάλιστα ἐστὶ: εἴπερ ὁ γλυ-

κὺς γε πάντων ἐπιτηδείοτατ' Ⓞ. HIPPOCR. de veter. Medic. Certe omnium humorum acidus maxime incommodus est, sicut dulcis omnium maxime accommodatus existit. Raro humores simplices sunt, sed plerumque mixti. Ἐν γὰρ ἀνθρώπῳ, καὶ πικρὸν, καὶ ἀλμυρὸν, καὶ γλυκὺ, καὶ ὀξύ, καὶ ψευφνόν, καὶ πλαδαρὸν, καὶ ἀλλὰ μυρία παντοίας δυνάμειας ἔχοντα, μεμιγμένα καὶ κεκρημένα ἀλλήλοισιν. HIPPOCR. de prisca medicina. Est enim in homine, & amarum, & fœsum, & dulce, & acidum, & austerrum, & insipidum, & mille alia varias potentias habentia, mixta & contexta inter se. Ejusmodi humorum illuvies Cacochymia dicitur. Κακοχυμία, τὰτ' ἐρυσσιπέλατα καὶ οἱ ἑρπητες, καρκίνοι, λέπρα, ψώρα, ἀρθρίτιδες, ποδάγρα, κακόχρεια, αἱ δ' ἐπίμικτοι διὰ πλείονων χυμῶν διαθέσεις. GALEN. de Evchymia & Cacochymia. Ad cacochymiam, erysipellata, herpes, cancri, lepræ, psoræ, arthritides, podagra, pallores & mixtæ ex multis succis dispositiones. Ἐργῶν μοχθηρὰν διαβιβρώσκειν πεφυκυῖαι. GALENVS de Caul. morb. 2. Fluidorum corruptelæ, erodere posse, nata.

Ψ.

ΨΥΞΙΣ, Frigus. Ψύξις ἀκρωτηρίων, Frigus extremorum. Vide Ἀκρωτηρία. Kalt werden derer auffersten Theile, welches bey dem Anfange derer Fieber zwar gewöhnlich, bey fortwährenden hitzigen Fiebern aber schlimm ist. Ἐν τοῖσιν ὀξείσιν νοσήμασι ψύξις ἀκρωτηρίων, κακόν. HIPPOCR. Aph. 7. 1. In morbis acutis extremarum partium frigus, malum.

ΨΥΧΗ, Anima. Mox vitam significat, κίνδυν' Ⓞ περὶ τῆς ψυχῆς. Lib. de arte. Periculum vitæ. Mox animi mores, αἱ ψυχαί τε καὶ σώματα πλείστον δια-

διαφέρεισιν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ δύνανται ἔχειν μέγιστον. HIPPOCR. PRORRH. Lib. 2. Anima & corpora plurimum differunt in hominibus, & vim habent maximam. Ἐν μὲν γὰρ τῷ αἰεὶ παραπλησίως εἶναι, αὐτὰ ἐαυθυμίας ἐνεῖσιν, ἐν δὲ τῷ μεταβαλλομένῳ, αὐτὰ ταλαιπωρία τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. In status æqualitate, tranquillitas, in mutatione vero, afflictio animæ & corporis. HIPPOCR. de aëre aquis & locis Libro. Anima bene culta, mentis est sanitas, impolita, animi morbus est. Ὅλη ἡ ψυχὴ εἰς τὴν βελτίστην φύσιν καθισταμένη τιμιωτέραν ἔστι λαμβάνει, σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην μετὰ φρονήσεως κτωμένην ἢ σῶμα ἰσχύοντε καὶ κάλλει καὶ ὑγίαιαν λαμβάνον, τοσάτω ὅσπερ ψυχὴ σώματι τιμιωτέρα. PLATO de Republ. cap. 9. Tota anima in optimam indolem redacta excellentiorem habitum acquirit, prudentiam & justitiam, cum deliberatione acceptam, quam corpus robur & pulchritudinem & sanitatem adipiscens, eo plus, quo anima corpore est excellentior. Ψυχὴ ἀγαθὴ τῇ αὐτῆς ἀρετῇ, σῶμα παρέχει βελτίστον τὴν διάνοιαν ἢ ἰκανῶς θεραπεύσαντες παραδοῖμεν αὐτῇ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἀκριβολογεῖσθαι. PLATO de Republ. L. 4. Anima bona sua virtute corpus præstat optimum; quodsi intellectui sufficienter medicinam parantes, tradamus illi ea, quæ ad corpus, curiosius disponuntur. Θυμὸς καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀργὴ καὶ λύπη καὶ πλείον τὰ δέοντα φροντίς, ἀγρυπνία δὲ πολλὴ ἐπ' αὐτοῖς γενεμένη, πυρετὸς ἀνάπτει καὶ νοσημάτων μεγάλων ἀρχαὶ καθίστανται, ὥσπερ καὶ τὸ ἐναντίον, ἀργία διανοίας, καὶ ἀνοία, καὶ ψυχὴ παντάπασιν ἐαυθυμίας, ἀχρείας τε καὶ ἀτροφίας ἐργάζεται. Morositas & ejularus, & ira, & debito major cura, vigiliæ abinde multæ,

febres accendunt & magnorum morborum principia constituunt. Sicut e contrario, ignavia intellectus & stupor & animæ incuria cachexiam & tabem inducit. GALEN. Libro, quod anima corpus afficiat. Ipsa quidem anima nullis obnoxia morbis, patitur tamen & a variis corporeis conditionibus actionum ineptitudinem habet. Καθ' αὐτὴν ἀπαθὴς ἡ ψυχὴ πέφυκεν, ἐπιεικωνεῖ δὲ ἐν ἡμῖν παθῶν, διὰ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχικῶν πνεύματων, ὥσπερ ὄχημά τι τῶτο ἔχουσα καὶ δι' αὐτὰ τὰς ἑαυτῆς ἐπιτελεῖ ἐνεργείας. ACTVAR. de Spir. Animal. L. 1. 5. In se ipsa pati nescia anima nata est, percipit, qui in nobis sunt, morbos, per illum animale, qui in nobis est, spiritum, habens illum veluti vehiculum quoddam, & per illum suas perficit actiones. Deficit autem mens sæpissime. Φόβοι, ἀθυμίας, λύπαι, καὶ παρανοήσεις, βάρητε, καὶ νοθεύματα, καὶ ἐκλύσεις, ἀλογοί τε προθυμίας, καὶ ἐξανατάσεις, καὶ δειλίαι, καὶ ἀσάτια λέγων τε καὶ πράξεων, καὶ αὐτῶν ἑσθ' ὅτε τῶν μελῶν τῶ σώματι ὥσπερ σπωμένον, καὶ πᾶν τε ὅ, τι ἀναρῶν, καὶ ἀήθες περὶ τὸ γαστρικόν, καὶ ἡγεμονικόν, ὧδ' ἀρχεται ἀναφαίνεσθαι. ACTVAR. 11. 7. Timores, dejectiones animi, tristitiæ, dementiæ, torpores, languores, solutiones, irracionales cupidines, & effervescentiæ & pavores & inconstantia intellectus & voluntatis ipsorumque abinde corporis membrorum veluti convulsorum, & omne quod molestum est & injucundum, circa principium intelligendi, observare licet. Ἐκ τῆς πεπονθότος τέτρε τῆς σπλάχνου (ἡπατος) καὶ τῆς ἐν αὐτῷ διαφθαρεθέντος χύμω, ἀποσπίται καὶ πάντα ἀηθῆ λογίζομενοι φαίνεσθαι, εἰς πικρίαν ἢ ὀργὴν καὶ τὰ τοιαῦτα, μεταπίπτοντες πάθη, ibid. Ex hepate male affecto

& sicco ejus corrupto saepe ciborum nos capit tædium & videmur omnia tristius meditari, atque in amarulentiam & iram & similes affectus delabimur. Die Seele, obgleich denen Krankheiten nicht unterwürffig, ist dennoch von körperlichen Ursachen wohl oder übel gehalten, eine Ursache der Gesundheit und Krankheit des Menschen.

ΨΩΡΑ, Scabies tam totius corporis quam palpebrarum, τὰ ἐλεφάρα ψωρία. Palpebræ scabie laborant. HIPPOCRATES de visu Libello. Ἀνάβρωσις ταρσῶν ἢ κανθῶν, μετὰ κνήσματος. Autor Definit. GALENI. Erosio limborum & angulorum oculi, cum pruritu. Die Krätze. Hinc ψωροφθαλμία. Ἡ ψωροφθαλμία τῆς ξηροφθαλμίας διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ψωρίασις, κνησμώδης τῆ ἐλεφάρα ἀσθησις, δι' αἰλμυρὸν γνομένη φλέγμα, δάκρυά τε καὶ κνησμὸν ἐρεθίζουσα. ἡ δὲ ξηροφθαλμία δυσκνησία τῶν ὀφθαλμῶν μετὰ πόνου χωρὶς τινος ὑγρότητος ἐκρεῖσθης. Distat & ψωροφθαλμία a ξηροφθαλμία (illa a scabie, hæc ab ariditate nomen habet). Nam scabiosa illa lippitudo est pruriginosus palpebræ sensus, quem falsa pituita mordens ac prurimum inferens, excitat. In ξηροφθαλμία vero (quæ arida lippitudo nonnullis appellatur) oculus citra humoris effluxum ægre & cum dolore movetur. ACT. Lib. 2. περι διαγν. παθ. cap. 7. Τὸ μὲν ἐμφύσημα, ὄγκος ἐστὶν αἰδηματώδης τῆ ἐλεφάρα. ἡ δὲ ψωροφθαλμία, κνησμώδης τῆ ἐλεφάρα ψωρίασις, δι' αἰλμυρὸν καὶ κνησμὸν ὑγρὸν γνομένη. Emphysema palpebræ tumor est, cedemati similis, psorophthalmia autem, pruriginosa ejusdem scabies, ex falso & nitroso humore contracta. PAVLVS AEGINETA Lib. 3. cap. 22.

ΩΜΟΝ, Crudum, ἀπεπτον, quod nondum febre excoctum maturatumve est, ita ἀμοτομῆν est abscessum nondum maturum secare, uti fieri præcipit PAVL. AEGIN. Lib. 6. cap. 39. Ἰσέον, ὅτι πρὸ τελείας εἰς πύον μεταβολῆς ἐπίσπε ἀμοτομῆν τὰ ἀποστήματα, διὰ τὸ πλησιάζειν ἢ ἀρθεῖν ἢ κυρίοις μορίοις, ἵνα μὴ διαφθεῖρηται σύνδεσμος. Sciendum, ante perfectam abscessuum in pus conversionem, quandoque illos incidendos esse, si articulis vicini sint, ne ligamentum corrumpatur. Rohe übel gemischte Feuchtigkeiten, unreiffe Geschwühre.

ΩΤΩΝ παθήματα. Aurium morbi varii. Τῶν ὠτῶν ὑγρότητες. PAVL. AEGIN. Lib. 1. 12. Aures manantes. Fließende Ohren. Ὡτα ὀδονάδεα, φλεγμονάδεα, ἰλκιάδεα, ὑπερταρκώμενα, σκοληκιῶντα, ὑπὸ ψυφιδῶν καὶ παραπλησιῶν ἐμπιπτόντων ἐμπιμπλαμένα. PAVLVS AEGIN. Lib. 3. κγ. Aures dolentes, inflammatae, ulcerosae, carnis in meatu excrementiae, vermes in illo, ejus a calculis & similibus rebus illabentibus repletio. Allerhand Ohren-Krankheiten, Schmerz, Entzündung, Geschwühr, Fleisch- & Gewächse, hinein kriechende Würmer, Anfüllung des Ohren-Gangs. Ὡταλγία, aurium dolor. Οὐδέποτε γίνεται ὀδύνη σφοδρά ἐπὶ τῶν φαινομένων τέτων ὠτῶν, ἐπὶ εἰ καὶ γένοιτο, κίνδυνος ἀκολαθίσει, μητ' αὐτῆ τι τῆ μορίῃ κύριον ἔχοντος, μήτε κυρίῳ τινι συκεχῆς ὄντος. ἀλλ' εἰδῶσαι ὠταλγίαν ὀνομάζειν, ὅταν ἐν τῷ ἑαυδὲ κατὰ τὸν ἀκυστικὸν πόνον ἢ τῆς ὀδύνης αἰσθησις γένηται. τῆνικαῦτα γὰρ αὐτὸ πάσχει τὸ ἀκυστικὸν ὀνομαζόμενον νεῦρον, & διὰ μακρῆ συνάπτου τῷ ἐγκεφάλῳ. Nun-